GLOSSA A JOSEP MARIA HERAS GRAU. Vilafranca del Pdès. 09/06/2019

Bon dia a tothom. Companys voluntaris, acompanyants, persones que mostreu interès, autoritats, veïns… Teresa, Eugeni.

Com m'agradaria no haver d'anomenar-vos a vosaltres dos en concret. Com m'agradaria no estar aquí dalt, sinó aquí baix gaudint d'una trobada "normal".

I malgrat tot aquí estem, retent homenatge al Josep Maria Heras Grau, voluntari de l'ADF d'Avinyonet traspassat en acte de servei. Com m'agradaria no haver-ho de dir, això. Ni de pensar. Ni de sentir.

M'han demanat que digués unes paraules sobre ell. I les diré, i tant que sí. I les diré sentint un gran honor, ple d'orgull per haver-lo conegut i estimat.

Però això no serà una glossa de les típiques. De les que recullen una biografia de punta a punta. Jo ara no vull explicar la seva vida en públic. Ni tan sols la seva trajectòria com a ADF. Crec que això no li agradaria, al Josep Maria. No estaria còmode. Era massa modest i massa humil per una cosa així.

En canvi, sí que li agradaria ser en aquesta trobada, com un més, si aquell dia la roda no s'hagués punxat. I com que segur que li faria molta il·lusió ser aquí, ara vaig a fer com si hi fos. Josep Maria, com si fossis aquí. Pel broc gros, com tu. En realitat, no em costa gens tancar els ulls i veure't per aquí.

Si avui fossis aquí, t'agradaria venir amb la teva gent d'Avinyonet. Hauries arribat al magatzem ben d'hora. Ja tindries els cotxes engegats, escalfant-se. Tu sí que sabies el que et feies. Aniries rebent a tothom amb aquell "bon dia rei" que inspirava confiança. Estaries de bon humor, com sempre. I enfilaries cap a Vilafranca amb empenta, com a gran capità que eres. Tot i que ja no tenies el càrrec de president, ni de l'ADF ni del GIA, eres un líder natural. Perquè el teu mestratge era dels autèntics, dels que atrauen. Eres com un pare per nosaltres.

Si avui fossis aquí, t'agradaria estar amb tothom. Eres una persona molt coneguda a la comarca, tot un veterà. Preguntaries a un per la feina, a una altra pels fills i encara a un altre per la salut. Ajudaries amb el que poguessis. Aquesta trobada la viuries des de dins intensament. Perquè poques persones eren tan afables i carismàtiques com tu.

Si avui fossis aquí, t'agradaria formar part d'aquesta demostració de força. Però ens diries que els vehicles no es mouen sols, que calen persones per fer-los anar. I en aquest sentit, ens animaries a no defallir, a seguir exercint de voluntaris amb la moral ben alta. Sempre preparats per actuar, ja fos en prevenció, en extinció, en formació o en divulgació. I ho faries predicant amb l'exemple, com s'ha de fer. Perquè tu no fallaves mai.

Si avui fossis aquí, t'agradaria parlar-nos de la importància del treball en equip. No només perquè és més eficient, més segur i més fàcil de gestionar, que també. Sinó treball en equip gairebé com a filosofia de vida, com a manera d'anar pel món. Perquè tu no anaves a la teva, sinó que eres inclusiu i sempre tenies en compte el grup.

Si avui fossis aquí, t'agradaria recordar-nos que la seguretat és el primer. Amb aquell sentit tan didàctic que tenies, creient en el que deies. Ens explicaries que hem d'anar en compte de no fer-nos mal. Que hem d'arribar a casa sans i estalvis. Perquè tu posaves la teva experiència al servei del grup. Perquè tu sí que et preocupaves pels demés, a vegades més que per tu mateix.

Si avui fossis aquí, t'agradaria que les peticions que s'han fet a l'administració, en el sentit d'augmentar la seguretat dels vehicles, tinguessin una resposta efectiva. Segur que voldries que tots els camions ADF de Catalunya portessin cinturó. I que ens ajudessin a renovar el parc mòbil, que està molt envellit. Tu mouries cel i terra per aconseguir aquests objectius. Per cert, confiem en què això segueix a l'agenda dels polítics i dels alts càrrecs. Per res del món, Josep Maria, voldries que el que et va passar a tu tornés a passar. Perquè si alguna cosa tenies, era humanitat.

Si avui fossis aquí, t'agradaria que seguíssim la teva tasca, en favor del medi ambient i de les persones. Treballant pel territori, com a bon fill de pastor. Perquè els teus valors eren l'esperit de servei i l'instint de protecció.

I aquí estem. Vestits de groc. Amb la cara ben alta. Tenint els vehicles a punt. Sincerament, continuar fent d'ADF de és el millor homenatge que et podem fer.

He començat pel que m'agradaria a mi, que és no haver de sortir a parlar de tu en el teu homenatge pòstum. Tot seguit m'he imaginat el que t'agradaria a tu, si realment poguessis ser aquí. I a través d'això, he anat repassant les teves virtuts i ensenyances. Que són el que ens deixes, precisament.

I ara voldria parlar del que ens agradaria a tots plegats. I justament és, que fossis aquí de veritat. De fet, en esperit sempre seràs entre nosaltres. Us ho dic a tots i totes: a cada sortida que fem, tenim un company més, el 101/GI/011. Perquè vas morir, Josep Maria, com un heroi. I mentre quedi un sol voluntari ADF en acte de servei, el teu record perviurà.

Josep Maria, company ADF a tots els nivells, del Grup d'Intervenció Immediata d'Avinyonet, de l'ADF del municipi, de la Federació Penedès Garraf, del Secretariat de Catalunya, voluntari d'allà on calgués... et trobem a faltar. Josep Maria, company, amic, pare, espòs, familiar, veí, ciutadà del món... t'estimem. No t'oblidarem mai. Fins a sempre!

Xavier Guilera Alemany